

gulyára való marha él ezen a telepen. Egy-két gulya növendék, egy-két gulya a hízómarhának való. Néha a hizlaltakat nehéz eladni. Amikor a világ meg-bolydul, akadozik a kereslet. De a nyakunkon nem maradt még. Késleltetéssel találkozunk, amikor a kész göblyöket csak aszaltuk az átvételig.

Minden tehénnek neve van. Általában női nevek. Vagy más, kedves tárgyak, fogalmak neveit adjuk nekik. Mindig a törzskönyvek, az anya után megy az elnevezés. Hogy annak alapján is számon lehessen tartani az állat eredetét.

Találomra markolok ki a törzslapujkból néhány nevet: Fortuna, Kacér, Zerge, Anita, Manó, Vali, Leila, Füge, Lukrécia, Matil, Zsófi, Sári, Zafir, Melánia, Tarka, Csáko, Sugár, Tutaj, Lámpás.

A gondozók neveiken szólítják őket. És értik is, mert szólításkor kijönnek a gulyából, mozdulnak, arrébb állnak, fülelnek, odafordulnak a szóra. De sok gondozó nem a hivatalos nevet használja. Nem szeretik valamiért, hosszúnak, nem arra az állatra illőnek érzik. Cukornak becézi a Magdalénát, vagy Tükrösnek a Fortunát. De azt is érti a megszólított állat. Általában kétéves korukban kapják a nevüket. Élének vele közel húsz évet.

Egy-egy gondozóra harminc darab fejőstehén ellátása jut. Az ellés előtiekből, a száraz gulyából éppen hatvan gondozás vár egy emberünkre.

Az átlagfizetés havi 5-6 ezer forint körül mozog. Az eredményességtől függ, hogy mennyi. Elnök koromban sem kerestem jobban. Névlegesen igen, de hát akkor zsebből ment a reprezentáció. Az pedig nem kis kiadással, fejfájással, időtöltéssel járt. A sok utazás, idegenben való toporgás, éjszakázás, vitte a keresetet.

DIÓSZEGI BALÁZS RAJZA